

3

RUBY

Když mi ukáže vztyčený prostředník, zasměju se. Protože to jako vážně? Já že jsem hajzl? To ona se řítí mezi řadami zaparkovaných aut jako naspídaná veverka. Jestli se tu někdo chová jako debil, je to ona. Rozhodně. No a co, že jsem se z toho pokusila vytřískat peníze na automyčku? Praštila moje autíčko do kapoty. Má štěstí, že jsem jí ty pracky rovnou neufikla.

Zajedu na parkovací místo, dost daleko na to, aby na mě neviděla, ale já na ni vidím pořád, i na ty její hnědé oči plné hněvu. V jednu chvíli jí do nich zasvítilo slunce tak, že vypadaly skoro zlatě. Ne, že by mě ona nebo její hnědé, skoro zlaté oči nějak zajímaly. Spíš jsem trochu zvědavá. Naše škola není moc velká, většinu lidí tu znám odmalinka. Nové spolužáky tu moc často nemáme, a už vůbec ne takhle před koncem školního roku – za tím musí něco být.

Někdo se zaklepáním na okno dožaduje mojí pozornosti, a když se otočím, vidím, jak se na mě šklebí Everly, jediný člověk kromě mě, co se může dotknout mého auta. Stáhnu okénko

a Everly couvne a prohrábne si svoje bujné kudrny. Jeden z kluků z lakrosového týmu, co právě prochází se spoluhráči kolem, na ni zahvízdá, uculí se a pro jistotu ještě dodá „sekne vám to, dámy“.

Everly nespokojeně zamlaská. „Kéž by se o tobě dalo říct to samý, Marcusí.“

Marcus si teatrálně přitiskne dlaň na hrudník a pozadu odchází, zatímco jeho kámoši se sborově pochechtávají a dělají „au“.

Tohle se Everly stává často. Jako jasně, když vypadáte jako mladší verze Rihanny, dá se to čekat, ale stejně. Já teda stokrát radši beru „sekne vám to, dámy“ než ty věci, co od lidí slyším, když nejdu s Everly. Jenže tak to prostě chodí, když vás skoro všichni považují za lůzu, co se stejně nechá za chvíli zbouchnout, začne rodit jedno dítě za druhým a ničit lidem životy nebo tak něco.

Posunu sedadlo dopředu a odstrčím lodičky, stepařské boty a pár obalů na šaty, abych dosáhla na školní batoh. „Víš, že je do tebe blázen.“

„Já vím,“ zazubí se Everly.

„Ale?“

„Ale nic. Na rande mě ještě nepozval a já ho rozhodně zvat nebudu.“

„No teda,“ frknu, když spolu vyrazíme ke dveřím školy. „A to jsem si myslela, že rovnoprávnost a ženská emancipace už za ty miliony let někam pokročila. Jestli se ti Marcus líbí, tak do něj jdi, ne?“

„Říká holka, co příběhne pokaždý, když jí Tyler Portman napíše o sex.“

„Hele jako.“ Zvednu ukazováček. „Nestydět se za svoji sexualitu není nic špatnýho. Já mu o sex píšu stejně často jako on mně. A máme dohodu. Žádný city, žádný soužení...“

„Vždyť on je do tebe zamilovanej.“

„To teda není!“